

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.11.2010
KOM(2010) 635 wersja ostateczna

2010/0309 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz

(tekst jednolity)

UZASADNIENIE

1. W kontekście społeczeństwa obywatelskiego w Europie Komisja przywiązuje wielką wagę do uproszczenia i uporządkowania prawa Unii, tak aby stało się ono bardziej przejrzyste i dostępne dla obywateli, otwierając im w ten sposób nowe możliwości korzystania z przysługujących im konkretnych uprawnień.

Ten cel nie może zostać osiągnięty tak długo, jak liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych.

Z tego powodu ujednolicenie przepisów często zmienianych jest potrzebne, aby prawo stało się jasne i zrozumiałe.

2. W dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła¹ zalecić swoim pracownikom, aby wszystkie akty były ujednolicane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymaganie minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej ujednolicać teksty, za które są odpowiedzialne, tak aby przepisy tych aktów były jasne i łatwo zrozumiałe.
3. Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Edynburgu (grudzień 1992 r.) potwierdziły to stanowisko², podkreślając wagę ujednolicenia, które daje pewność co do prawa stosowanego wobec danej materii w danym czasie.

Ujednolicenie musi być podejmowane w pełnej zgodności z normalną przyjmowania aktów Unii.

Zważywszy, że żadne zmiany co do treści nie mogą być wprowadzane do ujednolicanych aktów, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, w drodze porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r., możliwość stosowania przyspieszonej procedury dla szybkiego przyjmowania takich aktów.

4. Celem niniejszego wniosku jest ujednolicenie rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG³. Nowe rozporządzenie zastąpi włączone do niego akty⁴; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść ujednolicanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania ujednolicenia.

¹ COM(87) 868 PV.

² Zob. załącznik 3 do części A konkluzji.

³ Przygotowane zgodnie z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Ujednolicenie dorobku wspólnotowego, COM(2001) 645 wersja ostateczna.

⁴ Zob. załącznik II do niniejszego wniosku.

5. Wniosek w sprawie ujednolicenia został sporządzony na podstawie wstępnej konsolidacji, we wszystkich językach urzędowych, rozporządzenia (WE) nr 21/2004 i aktów je zmieniających, przygotowanej przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej za pomocą systemu przetwarzania danych. Tam, gdzie artykułom nadano nowe numery, korelacja pomiędzy starą i nową numeracją została określona w tabeli zawartej w załączniku III do ujednoliconego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz****(tekst jednolity)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43(2) ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG⁶ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁷. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednolicić.

↓ 21/2004 motyw 1
(dostosowany)

- (2) Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami, mając

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

⁷ Zob. załącznik II.

na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁸ stanowi, że zwierzęta mające stanowić przedmiot handlu ☒ w ramach Unii ☒ muszą być identyfikowane zgodnie z wymaganiami zasad ☒ Unii ☒ i rejestrowane w taki sposób, by można było odnaleźć gospodarstwo początkowe lub tranzytowe, centrum, względnie organizację. Te systemy identyfikacji i rejestracji musiały zostać rozszerzone na przewóz zwierząt na terytorium każdego państwa członkowskiego do dnia 1 stycznia 1993 r.

↓ 21/2004 motyw 2

- (3) [Artykuł 14] dyrektywy Rady [91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającej dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG]⁹ stanowi, że identyfikacja i rejestracja określone art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG musi być przeprowadzona po kontroli weterynaryjnej, z wyjątkiem zwierząt przeznaczonych do uboju i zarejestrowanych koniowatych.

↓ 21/2004 motyw 4
(dostosowany)

- (4) Ze struktury prawodawstwa ☒ Unii ☒, a w szczególności z rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97¹⁰ wynika, że ogólnie stosowane pojęcia hodowca i gospodarstwo nie odnoszą się do praktyk i lecznic weterynaryjnych. Zakres tych pojęć powinien zostać jaśniej zdefiniowany, aby przepisy stały się bardziej czytelne.

↓ 21/2004 motyw 8
(dostosowany)

- (5) Technologia zastosowana do elektronicznej identyfikacji owiec i kóz została rozwinięta w stopniu, pozwalającym na ich zastosowanie. Środki wdrożeniowe ☒ przewidziane funkcjonowania ☒ systemu identyfikacji elektronicznej na skalę ☒ Unii ☒, powinny pozwolić na indywidualną identyfikację zwierząt i ich gospodarstw urodzenia.

↓ 933/2008 motyw 7
(dostosowany)

- (6) Niniejsze rozporządzenie przewiduje również, że od dnia 31 grudnia 2009 r. identyfikacja elektroniczna ☒ jest ☒ obowiązkowa dla wszystkich zwierząt urodzonych po tej dacie. W pierwszym roku po dniu 31 grudnia 2009 r. większość zwierząt – jako urodzonych przed tą datą – ☒ powinna być ☒ jednak identyfikowana jedynie przy pomocy konwencjonalnych nieelektronicznych

⁸ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁹ [Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.]

¹⁰ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

identyfikatorów. W ciągu tego roku zwierzęta opatrzone elektronicznymi i innymi identyfikatorami ☒ powinny być ☒ przewożone i trzymane razem.

↓ 1560/2007 motyw 5
(dostosowany)

- (7) Pewna liczba państw członkowskich opracowała technologię konieczną do wprowadzenia identyfikacji elektronicznej i zdobyła istotne doświadczenia w jej wdrażaniu ☒ przed 31 grudnia 2009 r. ☒ Doświadczenie ☒ to ☒ dostarczyło Komisji i innym państwom członkowskim wartościowych informacji na temat technicznych konsekwencji identyfikacji elektronicznej i jej skutków.
-

↓ 21/2004 motyw 10

- (8) Komisja, biorąc przede wszystkim pod uwagę wyniki obrad przeprowadzonych przez swój Wspólny Komitet Badawczy, powinna także dostarczyć szczegółowych wskazówek technicznych, definicji i procedur, dotyczących cech technicznych identyfikatorów i czytników, procedur testowania, kryteriów zatwierdzania i modelu certyfikacji zatwierdzonych laboratoriów testujących, udzielania zamówień na odpowiednie identyfikatory i czytniki, stosowania identyfikatorów, ich odczytywania i odzyskiwania, kodowania identyfikatorów, wspólnego glosariusza terminologicznego oraz słownika pojęciowego, a także standardów komunikacji.
-

↓ 21/2004 motyw 11

- (9) W państwach członkowskich o stosunkowo małych populacjach owiec i kóz wprowadzenie systemu identyfikacji elektronicznej może nie być uzasadnione. Należy zatem pozwolić tym państwom członkowskim, by system ten był nieobowiązkowy. Należy zapewnić możliwość wprowadzenia szybkiej procedury dostosowywania progów demograficznych, poniżej których identyfikacja elektroniczna może być nieobowiązkowa.
-

↓ 21/2004 motyw 12

- (10) Aby można było śledzić przewóz owiec i kóz, zwierzęta te powinny być odpowiednio oznakowane, a ich wszystkie przewozy możliwe do przesłedenia.
-

↓ 21/2004 motyw 13
(dostosowany)

- (11) Hodowcy zwierząt powinni posiadać aktualne informacje na temat zwierząt w ich gospodarstwach. Minimalny zakres informacji powinien zostać ustalony dla całej ☒ Unii ☒.
-

↓ 21/2004 motyw 14
(dostosowany)

- (12) Każde państwo członkowskie powinno założyć centralny rejestr zawierający aktualne spisy wszystkich hodowców zwierząt objętych niniejszym rozporządzeniem, którzy

prowadzą działalność na jego terytorium, ☒ oraz obejmujący ☒ minimalny zakres informacji ustalony dla całej ☒ Unii ☒.

↓ 21/2004 motyw 15

- (13) Do celów szybkiego i dokładnego ustalania miejsca pobytu zwierząt każde państwo członkowskie powinno stworzyć komputerową bazę danych, rejestrującą znajdujące się na jego terytorium gospodarstwa oraz przewozy zwierząt.
-

↓ 21/2004 motyw 16
(dostosowany)

- (14) Ten sam sposób identyfikacji powinien zostać ustalony dla całej ☒ Unii ☒.
-

↓ 21/2004 motyw 17

- (15) Osoby zajmujące się handlem zwierzętami powinny prowadzić rejestry wszystkich swoich transakcji a właściwe władze powinny mieć na żądanie dostęp do tych rejestrów.
-

↓ 21/2004 motyw 18
(dostosowany)

- (16) Aby zapewnić właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia, należy zapewnić szybką i sprawną wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat sposobów identyfikacji i powiązanych dokumentów. Dotyczące ich przepisy ☒ Unii ☒ zostały przyjęte na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego¹¹ i dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych¹².
-

↓ 21/2004 motyw 19

- (17) W celu zagwarantowania skuteczności ustaleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie i skuteczne środki kontroli, bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich¹³.

¹¹ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1.

¹² Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34.

¹³ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

↓ 21/2004 motyw 21 (dostosowany)

- (18) Środki ☒ konieczne ☒ do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁴,
-

↓ 21/2004 (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każde państwo członkowskie ☒ ustanawia ☒ system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ☒ Unii ☒, które mogą zostać ustanowione do celów walki z chorobami lub kontroli i bez uszczerbku dla dyrektywy [91/496/EWG] i rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ☒¹⁵ ☒.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia ☒ stosuje się następujące definicje ☒:

- a) „zwierzę” oznacza każde zwierzę z gatunku owiec lub kóz;
- b) „gospodarstwo” oznacza każdy budynek, zagrodę lub, w przypadku hodowli prowadzonej na otwartej przestrzeni, miejsce, w którym zwierzęta przebywają, są hodowane lub oporządzane, na stałe lub tymczasowo, z wyjątkiem przychodni lub klinik weterynaryjnych;
- c) „hodowca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną, nawet tymczasowo, za zwierzęta z wyjątkiem przychodni i klinik weterynaryjnych;
- d) „właściwe władze” oznaczają centralny organ lub władze państwa członkowskiego, na które złożono odpowiedzialność za lub którym powierzono przeprowadzanie badań weterynaryjnych i wprowadzanie w życie niniejszego rozporządzenia, lub, w przypadku monitorowania dopłat, władze, którym powierzono wykonanie rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

¹⁴ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

¹⁵ Dz. U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

Artykuł 3

1. System identyfikacji i rejestracji zwierząt składa się z następujących elementów:

- a) środek identyfikujący, mający zidentyfikować dane zwierzę;
- b) aktualny rejestr prowadzony dla każdego gospodarstwa;
- c) dokumenty dotyczące przewozów;
- d) centralny rejestr lub komputerowa baza danych.

2. Komisja i właściwe władze zainteresowanego państwa członkowskiego mają dostęp do wszystkich informacji objętych niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie i Komisja podejmą niezbędne środki, aby zapewnić dostęp do informacji wszystkim zainteresowanym stronom, w tym organizacjom konsumentów uznanych przez dane państwo członkowskie, pod warunkiem przestrzegania wymogów dotyczących ochrony danych i poufności ustanowionych przez prawo krajowe.

Artykuł 4

↓ 21/2004 (dostosowany)
→₁ 1791/2006 art. 1 ust. 1 i
Załącznik część 5 sekcja B I 7
lit. a)

1. Wszystkie zwierzęta w gospodarstwie urodzone po 9 lipca 2005 r. →₁ lub w przypadku Bułgarii i Rumunii ☒ po ☒ 1 stycznia 2007 r. ← znakowane są zgodnie z ust. 2 w okresie, który zostanie ustalony przez państwo członkowskie, trwającym od urodzenia zwierzęcia, a w każdym razie przed opuszczeniem przez zwierzę gospodarstwa, w którym się urodziło. Okres ten nie ☒ przekracza ☒ sześciu miesięcy.

W drodze odstępstwa ☒ od akapitu pierwszego ☒ państwa członkowskie mogą przedłużyć ten okres, który nie może jednakże przekraczać dziewięciu miesięcy, w przypadku zwierząt trzymanych w warunkach hodowli ekstensywnej lub hodowli prowadzonej na otwartej przestrzeni. Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję o przyznaniu odstępstwa. W razie konieczności przepisy wykonawcze mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą ☒, o której mowa ☒ w art. 13. ust. 2.

2. Zwierzęta są znakowane przy pomocy:

- a) pierwszego sposobu identyfikacji, który spełnia warunki Części A.1, A.2 i A.3 załącznika I; oraz
- b) drugiego sposobu identyfikacji zatwierdzonego przez właściwe władze i posiadającego cechy ☒ techniczne ☒ wymienione w częściach ☒ A.1, A.2 i ☒ A.4 załącznika I.

Jednakże przed datą, ☒ o której mowa ☒ w art. 9 ust. 3, drugi sposób identyfikacji ☒ o którym mowa w lit. b) akapit pierwszy niniejszego ustępu ☒ może być zastąpiony systemem przedstawionym w części A.5 załącznika I, z wyjątkiem zwierząt będących przedmiotem handlu ☒ w ramach Unii ☒.

Państwa członkowskie, które wprowadzą system, ☒ o którym mowa ☒ w drugim akapicie ☒ występują ☒ do Komisji o jego przyjęcie zgodnie z procedurą ☒, o której mowa ☒ w art. 13 ust. 2. W tym celu Komisja zbada dokumentację złożoną przez państwa członkowskie i przeprowadzi audyty niezbędne do oceny systemu. Po zakończeniu audytów Komisja, w ciągu 90 dni od otrzymania wniosku o zatwierdzenie, przedstawia Komitetowi ☒, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ☒ sprawozdanie wraz z projektem odpowiednich środków.

3. ☒ W drodze odstępstwa od ust. 2 ☒ dla zwierząt przeznaczonych na rzeź przed ukończeniem wieku 12 miesięcy i nie przeznaczonych ani do handlu ☒ w ramach Unii ☒ ani do wywozu do państw trzecich, metoda identyfikacji opisana w części A.7 załącznika I może zostać zatwierdzona przez właściwe władze jako alternatywna dla metod identyfikacji ☒, o których mowa ☒ w ust. 2.

4. Każde zwierzę podlegające przywozowi z kraju trzeciego, które po 9 lipca 2005 r. ➔₁ lub w przypadku Bułgarii i Rumunii ☒ po ☒ 1 stycznia 2007 r. ➔ zostało poddane kontroli opisanej w dyrektywie [91/496/EWG] i które pozostaje na terenie ☒ Unii ☒, zostaje oznakowane zgodnie z ust. 2 w gospodarstwie przeznaczenia, w którym prowadzi się chów zwierząt gospodarskich, na okres wskazany przez państwo członkowskie, nie przekraczający 14 dni po kontroli, a w każdym razie przed opuszczeniem gospodarstwa.

↓ 21/2004 (dostosowany)

Znakowanie zastosowane w państwie trzecim jest zapisywane w rejestrze gospodarstwa przewidzianym w art. 5 wraz z kodem identyfikacyjnym przydzielonym mu przez państwo członkowskie przeznaczenia.

Jednakże oznakowanie przewidziane w ust. 1 nie jest konieczne w przypadku zwierzęcia przeznaczonego na rzeź, jeżeli zwierzę to jest przewiezione bezpośrednio z granicznego punktu kontroli weterynaryjnej do rzeźni znajdującej się w państwie członkowskim, gdzie zostały przeprowadzone kontrole ☒, o których mowa ☒ w pierwszym akapicie, i zwierzę jest ubite w ciągu pięciu dni roboczych od kontroli.

5. Każde zwierzę pochodzące z innego państwa członkowskiego zachowuje swoje oryginalne oznakowanie.

6. Żadne oznakowanie nie może być usunięte ani wymienione bez pozwolenia właściwych władz. Jeżeli oznakowanie stało się nieczytelne albo zostało utracone, należy, zgodnie z niniejszym artykułem, zastosować oznakowanie zastępcze, noszące ten sam kod, tak szybko, jak to możliwe. Oprócz kodu i oddzielnie od niego, oznakowanie zastępcze może posiadać numer wersji oznakowania zastępczego.

Właściwe władze mogą jednakże pod swoją kontrolą pozwolić, by oznakowanie zastępcze miało inny kod, pod warunkiem niezmnieszenia możliwości odtworzenia losów zwierzęcia, zwłaszcza w przypadku zwierząt znakowanych zgodnie z ust. 3.

7. Oznakowania przydziela się każdemu gospodarstwu, rozprawdza i umieszcza na zwierzętach w sposób określony przez właściwe władze.
8. Państwa członkowskie informują siebie nawzajem oraz Komisję o środkach i metodach używanych do identyfikacji na swoich terytoriach.
9. Do dnia [X], o którym mowa [X] w art. 9 ust. 3, państwa członkowskie, które wprowadziły elektroniczne znakowanie na zasadzie dobrowolności, zgodnie z przepisami części A.4 i A.6 załącznika I, [X] zapewniają [X], by wykorzystane elektroniczne numery identyfikacyjne i opisy metod identyfikacji były wymienione w odpowiednich świadectwach towarzyszącym zwierzętom podległym handlowi [X] w ramach Unii [X], na mocy dyrektywy Rady 91/68/EWG¹⁶.

Artykuł 5

1. Każdy hodowca zwierząt, z wyjątkiem przewoźników, prowadzi aktualny rejestr zawierający przynajmniej informacje wymienione w części B załącznika I.
2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby hodowcy umieszczali w rejestrach [X], o których mowa w ust. 1 [X] dodatkowe informacje poza wymienionymi w części B załącznika I.
3. Rejestr posiada format zaakceptowany przez właściwe władze, w postaci drukowanej lub elektronicznej, i jest stale dostępny w gospodarstwie, a także, na każde żądanie, dla właściwych władz przez minimalny okres ustalony przez właściwe władze, nie krótszy jednak niż trzy lata.
4. W drodze odstępstwa od ust. 1, rejestr zawierający informacje wymagane w części B załącznika I jest nieobowiązkowy w każdym państwie członkowskim, w którym działa scentralizowana komputerowa baza danych zawierająca odnośne informacje.
5. Każdy hodowca dostarcza właściwym władzom na każde żądanie wszystkich informacji na temat pochodzenia, identyfikacji i, [X] w stosowanych przypadkach [X], miejsca przeznaczenia zwierząt, które hodowca posiadał, przechowywał, transportował, sprzedawał lub ubijał w ciągu trzech ostatnich lat.
6. Państwa członkowskie informują siebie nawzajem oraz Komisję o tym, jaki wzór rejestru dla gospodarstw stosowany jest na ich terytorium i, gdzie właściwe, o przyznaniu odstępstwa od przepisów ust. 1.

¹⁶ Dz. U. L 46 z 19.2.1991, s. 19.

↓ 21/2004 (dostosowany) → ₁ 1791/2006 art. 1 ust. 1 i Załącznik część 5 sekcja B I 7 lit. a)
--

Artykuł 6

1. Od dnia 9 lipca 2005 r. →₁ lub w przypadku Bułgarii i Rumunii ☒ od ☒ 1 stycznia 2007 r. ← w każdym przypadku gdy zwierzę jest przewożone w obrębie terytorium państwa z jednego gospodarstwa do drugiego, towarzyszy mu dokument zmiany miejsca pobytu, zgodny ze wzorem przygotowanym przez właściwe władze, zawierającym przynajmniej minimum informacji wymienionych w części C załącznika I i wypełniony przez hodowcę, o ile nie zostało to uczynione przez właściwe władze.

↓ 21/2004 (dostosowany)

2. Państwa członkowskie mogą umieszczać inne informacje oprócz zawartych w części C załącznika I w dokumencie zmiany miejsca pobytu, o którym mowa w ust. 1, lub zażądać umieszczenia takich informacji.

3. Hodowca w gospodarstwie przeznaczenia przechowuje dokument zmiany miejsca pobytu przez minimalny okres, który zostanie określony przez właściwe władze, nie krótszy niż trzy lata. Na żądanie przedstawia właściwym władzom jego kopię.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, dokument zmiany miejsca pobytu jest nieobowiązkowy w każdym państwie członkowskim, w którym działa scentralizowana komputerowa baza danych, zawierająca co najmniej informacje wymagane w części C załącznika I, z wyjątkiem podpisu hodowcy.

5. Państwa członkowskie informują siebie nawzajem i Komisję, jaki wzór dokumentu zmiany miejsca pobytu jest używany na ich terytoriach i gdzie stosuje się odstępstwo ☒ , o którym mowa ☒ w ust. 4.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie ☒ dopilnowują ☒, by właściwe władze miały centralny rejestr wszystkich gospodarstw odnoszący się do hodowców zwierząt, znajdujących się na ich terytorium, oprócz przewoźników.

2. Rejestr zawiera kod identyfikujący gospodarstwo lub, jeżeli zostanie to zatwierdzone przez właściwe władze, hodowcę, innego niż przewoźnik, zawód hodowcy, rodzaj produkcji (mięso lub mleko) oraz trzymane gatunki. Jeżeli hodowca trzyma zwierzęta na stałe, wykonuje spis trzymanych zwierząt w regularnych odstępach czasu, ustalonych przez właściwe władze państwa członkowskiego, a przynajmniej raz na rok.

↓ 21/2004 (dostosowany) → ₁ 1791/2006 art. 1 ust. 1 i załącznik część 5 sekcja B I 7 lit. a)
--

3. Gospodarstwo pozostaje w rejestrze centralnym, dopóki nie miną trzy kolejne lata, podczas których w gospodarstwie nie przebywają zwierzęta. Ze skutkiem od 9 lipca 2005 r. →₁ lub w przypadku Bułgarii i Rumunii ☒ od ☒ 1 stycznia 2007 r. ← rejestry ☒ zostają ☒ umieszczone w komputerowej bazie danych, ☒ o której mowa ☒ w art. 8 ust. 1.

Artykuł 8

1. Od dnia 9 lipca 2005 r. →₁ lub w przypadku Bułgarii i Rumunii ☒ od ☒ 1 stycznia 2007 r. ← właściwe władze każdego państwa członkowskiego ustanawiają komputerową bazę danych zgodnie z częścią D.1 załącznika I.

↓ 21/2004 (dostosowany)

2. Każdy hodowca zwierząt, z wyjątkiem przewoźników, w okresie 30 dni dla informacji odnoszących się do hodowcy lub gospodarstwa i w okresie siedmiu dni dla informacji o zmianach miejsca pobytu, dostarcza właściwym władzom:

- a) informacji niezbędnych do wypełnienia centralnego rejestru, a także wyniki spisu, ☒ o którym mowa ☒ w art. 7 ust. 2 oraz informacji niezbędnych do założenia bazy danych ☒, o której mowa ☒ w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) w państwach członkowskich stosujących odstępstwo ☒, o którym mowa ☒ w art. 6 ust. 4, za każdym przewozem zwierzęcia szczegóły przewozu, zawarte w dokumencie o zmianie miejsca pobytu ☒, o którym mowa ☒ w art. 6.
-

↓ 21/2004

3. Właściwe władze każdego państwa członkowskiego posiadają komputerową bazę danych, zawierającą przynajmniej informacje wymienione w części D.2 załącznika I.

↓ 21/2004 (dostosowany)

4. Państwa członkowskie mogą wprowadzić do komputerowej bazy danych ☒, o której mowa ☒ w ust. 1 i 3 inne informacje oprócz wymienionych w częściach D.1 i D.2 załącznika I.

Artykuł 9

1. Wskazówki i procedury wprowadzania w życie identyfikacji elektronicznej zostają przyjęte zgodnie z procedurą ☒, o której mowa ☒ w art. 13 ust. 2.

2. Decyzje ☒, o których mowa ☒ w ust. 1 ☒ są przyjmowane ☒ w celu udoskonalenia wprowadzania ogólnej identyfikacji elektronicznej.

↓ 1560/2007 art. 1 pkt 1
(dostosowany)

3. Od dnia 31 grudnia 2009 r. oznakowanie elektroniczne zgodnie ze wskazówkami ☒ , o których mowa ☒ w ust. 1 i zgodnie z odpowiednimi przepisami części A załącznika I ☒ jest ☒ obowiązkowe dla wszystkich zwierząt ☒ urodzonych po tej dacie ☒.

↓ 21/2004 (dostosowany)

Jednakże państwa członkowskie, w których całkowita liczba owiec i kóz wynosi 600 000 lub mniej, mogą uznać takie oznakowanie elektroniczne za nieobowiązkowe dla zwierząt niepodlegających handlowi ☒ w ramach Unii ☒.

Państwa członkowskie, w których całkowita liczba kóz wynosi 160 000 lub mniej, mogą również uznać takie oznakowanie elektroniczne za nieobowiązkowe dla kóz niepodlegających handlowi ☒ w ramach Unii ☒.

↓ 1560/2007 art. 1 pkt 2

4. Przed dniem 31 grudnia 2009 r. państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązkowe stosowanie identyfikacji elektronicznej dla zwierząt urodzonych na ich terytorium.

↓ 21/2004 (dostosowany)

Artykuł 10

1. Zmiany w załącznikach i środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia ☒ są przyjmowane ☒ zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2.

Środki te ☒ dotyczą ☒ w szczególności:

- a) minimalnego poziomu kontroli;
- b) stosowania kar administracyjnych;
- c) koniecznych przepisów przejściowych na okres wprowadzania systemu.

2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, mogą być uaktualniane następujące dane:

- a) terminy dostarczania informacji ☒ , o których mowa ☒ w art. 8 ust. 2;
- b) progi demograficzne dla zwierząt domowych ☒ , o których mowa ☒ w drugim i trzecim akapicie art. 9 ust. 3.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie wskazują sobie nawzajem oraz Komisji właściwe władze odpowiedzialne za zapewnienie wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by osoba odpowiedzialna za znakowanie i rejestrację zwierząt otrzymała instrukcje i wskazówki na temat stosownych przepisów załącznika I i aby dostępne były odpowiednie kursy szkoleniowe.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić wykonanie przepisów niniejszego rozporządzenia. Przeprowadzane kontrole nie wpływają na kontrole, które Komisja może przeprowadzić na mocy art. 9 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95.
2. Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące kar nakładanych w wypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia i podejmą wszelkie konieczne środki, by zapewnić ich stosowanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające.
3. Eksperci Komisji wraz z właściwymi władzami:
 - a) sprawdzają, czy państwa członkowskie stosują się do wymagań niniejszego rozporządzenia;
 - b) jeżeli jest to konieczne, sprawdzają, czy kontrole na miejscu przewidziane w ust. 1 są przeprowadzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadza się kontrolę na miejscu, zapewnia ekspertom Komisji wszelką pomoc, jaka jest im niezbędna do wykonania ich zadań.

Wyniki kontroli muszą zostać omówione z właściwymi władzami zainteresowanego państwa członkowskiego przed sporządzeniem i rozesłaniem sprawozdania końcowego.

5. ☒ Jeśli ☒ Komisja uzna, że uzasadnia to wynik kontroli, dokona przeglądu sytuacji w ramach Komitetu, ☒ o którym mowa ☒ w art. 13 ust. 1. Komitet ten może podjąć niezbędne decyzje zgodnie z procedurą ☒ , o której mowa ☒ w art. 13 ust. 2.
6. Komisja nadzoruje rozwój sytuacji. W świetle tych zmian i zgodnie z procedurą ☒ , o której mowa w ☒ art. 13 ust. 2, może zmienić lub uchylić decyzje ☒ , o których mowa ☒ w ust. 5.
7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu ☒ są przyjmowane ☒ , tam, gdzie to konieczne, zgodnie z procedurą ☒ , o której mowa ☒ w art. 13 ust. 2.

Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁷.

2. W przypadku powoływania się na niniejszy ustęp, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ☒ , o którym mowa ☒ w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 14

Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

↓ 21/2004 (dostosowany)

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

↓ 21/2004

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...]

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

¹⁷ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

A. ŚRODKI IDENTYFIKACYJNE

1. Właściwe organy zatwierdzają odpowiednie środki identyfikacyjne zgodnie z art. 4 ust. 1, które:
 - a) zawierają przynajmniej jeden widoczny i jeden czytelny elektronicznie znak;
 - b) są przytwierdzone do zwierzęcia, nie czyniąc mu szkody; oraz
 - c) są łatwe do usunięcia z łańcucha żywnościowego.
2. Każdy środek identyfikacyjny musi nosić kod, zawierający następujące dane we wskazanej kolejności:
 - a) dwuliterowy kod alfa albo trzycyfrowy¹⁸, zgodny z ISO 3166, kod państwa członkowskiego, w którym znajduje się gospodarstwo, gdzie zwierzę zostało po raz pierwszy zarejestrowane („kod państwa”);
 - b) nie dłuższy niż 12-cyfrowy indywidualny kod zwierzęcia.

¹⁸	Belgia	BE	056
	Bułgaria	BG	100
	Republika Czeska	CZ	203
	Dania	DK	208
	Niemcy	DE	276
	Estonia	EE	233
	Irlandia	IE	372
	Grecja	EL	300
	Hiszpania	ES	724
	Francja	FR	250
	Włochy	IT	380
	Cypr	CY	196
	Łotwa	LV	428
	Litwa	LT	440
	Luksemburg	LU	442
	Węgry	HU	348
	Malta	MT	470
	Niderlandy	NL	528
	Austria	AT	040
	Polska	PL	616
	Portugalia	PT	620
	Rumunia	RO	642
	Słowenia	SI	705
	Słowacja	SK	703
	Finlandia	FI	246
	Szwecja	SE	752
	Zjednoczone Królestwo	UK	826

Niezależnie od kodów ☒ , o których mowa ☒ w lit. a) i b) i pod warunkiem, że nie wpłynie to na czytelność tych kodów, właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie kodu kreskowego i umieszczenie przez hodowcę dodatkowych informacji.

3. Pierwszy środek identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), musi spełniać kryteria określone w lit. a) albo b):
 - a) identyfikator elektroniczny w postaci kapsułki ceramicznej lub elektronicznego kolczyka, zgodny z warunkami technicznymi wymienionymi w pkt 6; lub
 - b) kolczyk wykonany z nierozkładającego się materiału, niemożliwego do sfalszowania i łatwego do odczytania przez całe życie zwierzęcia, kolczyk nie może służyć do wielokrotnego użytku, a napisy wspomniane w pkt 2 muszą być nieusuwalne.
4. Drugi sposób identyfikacji, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), musi spełniać następujące warunki:
 - a) w przypadku zwierząt identyfikowanych zgodnie z ust. 3 lit. a):
 - (i) kolczyk spełniający kryteria ustanowione w pkt 3 lit. b); lub
 - (ii) znak na pęcinie spełniający kryteria dotyczące kolczyków ustanowione w pkt 3 lit. b); lub
 - (iii) tatuaż, z wyjątkiem zwierząt podlegających handlowi ☒ w ramach Unii ☒;
 - b) w przypadku zwierząt identyfikowanych zgodnie z ust. 3 lit. b):
 - (i) identyfikator elektroniczny spełniający kryteria ustanowione w pkt 3 lit. a); lub
 - (ii) w przypadku zwierząt niepodlegających handlowi ☒ w ramach Unii ☒ – identyfikator elektroniczny w postaci elektronicznego znaku na pęcinie lub wszczepianego transpondera zgodny z warunkami technicznymi wymienionymi w pkt 6; lub

- (iii) w przypadku gdy identyfikacja elektroniczna nie jest obowiązkowa, zgodnie z art. 9 ust. 3:
 - kolczyk spełniający kryteria ustanowione w pkt 3 lit. b),

- znak na pęcinie spełniający kryteria dotyczące kolczyków ustanowione w pkt 3 lit. b), lub
 - tatuaż.
-

↓ 933/2008 art. 1 i załącznik
(dostosowany)

5. System, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ☒ akapit drugi ☒ wymaga identyfikacji zwierząt zarówno indywidualnej, jak i ze względu na gospodarstwo, przewiduje procedurę zastąpienia, w przypadku gdy oznakowanie staje się nieczytelne lub zostało zagubione, pod kontrolą właściwych organów i nie umniejszając możliwości prześledzenia przemieszczeń zwierzęcia pomiędzy gospodarstwami w celu kontroli chorób epizootycznych, oraz pozwala na prześledzenie w tym samym celu trasy przewozów zwierząt na terytorium krajowym.
6. Elektroniczny identyfikator musi spełniać następujące wymagania techniczne:
- a) przeznaczone tylko do odczytu elektroniczne urządzenia radiolokacyjne w technologii HDX lub FDX-B, spełniające normy ISO 11784 i 11785;
 - b) przeznaczone do odczytu przy pomocy urządzeń spełniających normę ISO 11785, mogących odczytywać identyfikatory elektroniczne HDX i FDX-B;
 - c) odległość odczytu musi wynosić:
 - (i) dla czytników przenośnych: przynajmniej 12 cm w przypadku kolczyków i znaków na pęcinie;
 - (ii) dla czytników przenośnych: przynajmniej 20 cm w przypadku kapsułek ceramicznych i wszczepianych transponderów;
 - (iii) dla czytników stałych: przynajmniej 50 cm w przypadku wszystkich identyfikatorów.
7. Metoda identyfikacji ☒, o której mowa ☒ w art. 4 ust. 3 spełnia następujące warunki:
- a) zwierzęta znakowane są przy pomocy kolczyka zatwierdzonego przez właściwe organy, umieszczonego w jednym uchu;
 - b) kolczyk ma być wykonany z nierozkładającego się materiału, niemożliwy do sfalszowania i łatwy do odczytania; nie może on służyć do wielokrotnego użytku, a umieszczone na nim kody muszą być nieusuwalne;

- c) w kolczyku muszą być zamieszczone przynajmniej następujące informacje:
- (i) dwuliterowy kod państwa¹⁹; oraz
 - (ii) kod identyfikujący gospodarstwo urodzenia lub indywidualny kod zwierzęcia, pozwalający na ustalenie gospodarstwa urodzenia.

Państwa członkowskie stosujące tę alternatywną metodę muszą o tym powiadomić Komisję i ☒ pozostałe ☒ państwa członkowskie, w ramach Komitetu ☒ , o którym mowa ☒ w art. 13 ust. 1.

↓ 759/2009 art. 1 i załącznik pkt 1
(dostosowany)

Jeżeli zwierzę oznakowane zgodnie z niniejszym punktem jest przeznaczone do chowu do wieku późniejszego niż 12 miesięcy lub jest przeznaczone do handlu ☒ w ramach Unii ☒ albo na wywóz do państw trzecich, musi być oznakowane zgodnie z pkt 1–4, aby zapewnić pełną możliwość ustalenia gospodarstwa urodzenia każdego zwierzęcia.

↓ 506/2010 art. 1 i załącznik pkt 1

8. Na zasadzie odstępstwa od wymogów dotyczących identyfikacji określonych w art. 4 ust. 1 właściwy organ może podjąć decyzję o niestosowaniu przepisów części A do owiec i kóz, utrzymywanych w ogrodach zoologicznych zatwierdzonych zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy Rady 92/65/EWG²⁰ lub przemieszczanych z jednego takiego ogrodu zoologicznego do innego, pod warunkiem że zwierzęta te są indywidualnie znakowane i identyfikowalne.

↓ 759/2009 art. 1 i załącznik pkt 1

B. REJESTR GOSPODARSTWA

1. Od dnia 9 lipca 2005 r. rejestr gospodarstwa musi zawierać następujące informacje:
- a) kod identyfikacyjny gospodarstwa;
 - b) adres gospodarstwa i współrzędne geograficzne lub równorzędne określenie lokalizacji geograficznej gospodarstwa;
 - c) rodzaj działalności;
 - d) wyniki ostatniego spisu, o którym mowa w art. 7, oraz datę jego przeprowadzenia;
 - e) nazwisko i adres hodowcy;

¹⁹ Zob. przypis 18.

²⁰ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

- f) w przypadku zwierząt opuszczających gospodarstwo:
- (i) nazwisko przewoźnika;
 - (ii) numer rejestracyjny części środka transportowego, przewożącego zwierzęta;
 - (iii) kod identyfikacyjny lub nazwę i adres gospodarstwa przeznaczenia lub, w przypadku zwierząt przewożonych do rzeźni: kod identyfikacyjny lub nazwę rzeźni i datę wyjazdu;

↓ 759/2009 art.1 i załącznik pkt 1
(dostosowany)

lub duplikat albo potwierdzoną kopię dokumentu przewozowego ☒ , o którym mowa ☒ w art. 6;

↓ 759/2009 art.1 i załącznik pkt 1

- g) w przypadku zwierząt przybywających do gospodarstwa: kod identyfikacyjny gospodarstwa, z którego przywieziono zwierzę i datę przybycia;
 - h) informacje o wszelkich wymianach środków identyfikacyjnych.
2. Począwszy od dnia 31 grudnia 2009 r. rejestr gospodarstwa musi zawierać przynajmniej następujące, aktualne dane dotyczące każdego zwierzęcia urodzonego po tym terminie:
- a) kod identyfikacyjny zwierzęcia;
 - b) w gospodarstwie urodzenia: rok urodzenia i data oznakowania;
 - c) miesiąc i rok śmierci zwierzęcia w gospodarstwie;
 - d) rasę i genotyp, o ile są znane.

W przypadku zwierząt oznakowanych zgodnie z pkt 7 części A wymagane są informacje wymienione w lit. a)–d) niniejszego punktu dla każdej partii zwierząt o tej samej identyfikacji, uwzględniające liczbę zwierząt.

3. Rejestr gospodarstwa musi zawierać również nazwisko i podpis wyznaczonego lub zatwierdzonego przedstawiciela właściwych organów, który sprawdzał rejestr i datę przeprowadzonej kontroli.

C. DOKUMENT PRZEWOZOWY

1. Dokument przewozowy musi być wypełniony przez hodowcę na podstawie wzoru przygotowanego przez właściwe organy. Musi on zawierać co najmniej następujące informacje:
 - a) kod identyfikacyjny gospodarstwa;
 - b) nazwisko i adres hodowcy;
 - c) całkowita liczba przewożonych zwierząt;
 - d) kod identyfikacyjny lub nazwa i adres gospodarstwa przeznaczenia lub nazwisko i adres następnego hodowcy zwierząt lub, w przypadku gdy zwierzęta przewożone są do rzeźni, kod identyfikacyjny lub nazwa i lokalizacja rzeźni, a w przypadku przepędu okresowego – ich miejsce przeznaczenia;
 - e) dane dotyczące środków transportu i przewoźnika, w tym numer pozwolenia przewoźnika;
 - f) data wyjazdu;
 - g) podpis hodowcy.
-

↓ 759/2009 art.1 i załącznik pkt 2

2. Od dnia 1 stycznia 2011 r. hodowca z gospodarstwa wyjazdu rejestruje w dokumencie przewozowym indywidualny kod identyfikacyjny każdego zwierzęcia zgodnie z pkt 1–6 części A, zanim zwierzęta opuszczą gospodarstwo.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, właściwy organ może zatwierdzić dla przemieszczeń innych niż do celów handlu wewnątrzwspólnotowego rejestrację indywidualnego kodu identyfikacyjnego każdego zwierzęcia w miejscu przeznaczenia w imieniu hodowcy z gospodarstwa wyjazdu pod następującymi warunkami:

- a) zwierzęta nie są przewożone tym samym środkiem transportu co zwierzęta z innych gospodarstw, chyba że partie zwierząt są od siebie fizycznie oddzielone;
- b) gospodarstwo przeznaczenia jest zatwierdzone przez właściwy organ do celów rejestracji indywidualnych kodów zwierząt w imieniu hodowcy z gospodarstwa wyjazdu;
- c) stosowane są procedury mające na celu zapewnienie, że w ciągu 48 godzin od rozpoczęcia transportu:
 - (i) zostanie zarejestrowany indywidualny kod identyfikacyjny każdego zwierzęcia zgodnie z pkt 2 lit. a) części B w rejestrze gospodarstwa wyjazdu;

- (ii) do właściwego organu dostarczone zostaną informacje dotyczące przewozu w celu zaktualizowania komputerowej bazy danych zgodnie z pkt 2 części D.

↓ 933/2008 art. 1 i załącznik

3. Informacje określone w pkt 2 nie są natomiast obowiązkowe w przypadku zwierząt urodzonych przed dniem 31 grudnia 2009 r.:
- a) w drodze do rzeźni – bezpośrednio lub z zastosowaniem procedury nadzoru wykluczającej dalsze przemieszczenia do jakichkolwiek innych gospodarstw;
 - b) do dnia 31 grudnia 2011 r. w przypadku wszelkich innych zmian miejsca pobytu.

D. KOMPUTEROWA BAZA DANYCH

1. Komputerowa baza danych musi zawierać przynajmniej następujące informacje dla każdego gospodarstwa:
- a) kod identyfikacyjny gospodarstwa;
 - b) adres gospodarstwa i współrzędne geograficzne lub równorzędne określenie lokalizacji geograficznej gospodarstwa;
 - c) nazwisko, adres i zawód hodowcy;
 - d) gatunki zwierząt;
 - e) rodzaj działalności;

↓ 759/2009 art.1 i załącznik pkt 3

- f) wynik spisu zwierząt przewidzianego w art. 7 ust. 2 oraz datę przeprowadzenia spisu, z wyjątkiem państw członkowskich, gdzie scentralizowana komputerowa baza danych zawiera indywidualne kody identyfikacyjne każdego zwierzęcia trzymanego w gospodarstwie;

↓ 933/2008 art. 1 i załącznik
(dostosowany)

- g) miejsce na dane, zarezerwowane dla właściwych organów, w którym mogą one umieszczać informacje na temat stanu zdrowia zwierzęcia, na przykład ograniczenia w przewozie, status lub inne informacje istotne w kontekście programów ☒ Unii ☒ lub krajowych.

↓ 933/2008 art. 1 i załącznik

2. Zgodnie z art. 8 w bazie danych musi znajdować się rubryka, w której zapisywane są wszystkie przewozy poszczególnych zwierząt.

Rubryka ta musi zawierać przynajmniej następujące informacje:

- a) liczba przewożonych zwierząt;
 - b) kod identyfikacyjny gospodarstwa wyjazdu;
 - c) data wyjazdu;
 - d) kod identyfikacyjny gospodarstwa docelowego;
 - e) data przybycia.
-

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie z wykazem jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004
(Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)

Tylko w odniesieniu do
rozporządzenia (WE)
nr 21/2004 w tiret piątym
artykułu 1 ust. 1 i pkt części 5.
sekcji B. I.7 załącznika

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1560/2007
(Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 25)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 933/2008
(Dz.U. L 256 z 24.9.2008, s. 5)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 759/2009
(Dz.U. L 215 z 20.8.2009, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 506/2010
(Dz.U. L 149 z 15.06.2010, s. 3)

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 21/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 słowa wstępne lit. a) do d)	Artykuł 2 słowa wstępne lit. a) do d)
Artykuł 2 lit.e)	-
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 ust.1
Artykuł 4 ust. 2 lit. a)	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy słowa wstępne i lit. a)
Artykuł 4 ust. 2 lit. b)	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 4 ust. 2 lit. c)	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 4 ust. 2 lit. d)	Artykuł 4 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 4 ust. 3 do 9	Artykuł 4 ust. 3 do 9
Artykuły 5, 6 i 7	Artykuły 5, 6 i 7
Artykuł 8 ust. 1 do 4	Artykuł 8 ust. 1 do 4
Artykuł 8 ust. 5	-
Artykuły 9 do 12	Artykuły 9 do 12
Artykuł 13 ust. 1 i 2	Artykuł 13 ust. 1 i 2
Artykuł 13 ust. 3	-
Artykuł 14	-
Artykuł 15	-
Artykuł 16	-
-	Artykuł 14
Artykuł 17 ustęp pierwszy	Artykuł 15
Artykuł 17 ustęp drugi	-
Załącznik	Załącznik I

-

Załącznik II

-

Załącznik III
